

ใจที่ท่านพูดวันนี้ แต่ผู้รับจะทะนุถนอมคำพูดนั้นไว้ชั่วชีวิต”¹²

ขอให้เราเริ่มแสดงความรักต่อบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าเดี๋ยวนี้ วันนี้ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกครอบครัวเรา เพื่อนของเรา แต่คนรู้จัก หรือคนแปลกหน้าโดยสิ้นเชิง เมื่อเราลุกขึ้นทุกเช้า ขอให้เราตั้งใจว่าจะตอบสนองด้วยความรักความกรุณาต่อสิ่งใดก็ตามที่อาจเกิดขึ้นกับเรา

พี่น้องทั้งหลาย เราไม่อาจเข้าใจความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อเรา เพราะความรักนี้ พระองค์จึงทรงส่งพระบุตรผู้ทรงรักเรามากพอจะสละพระชนม์ชีพเพื่อเรา เพื่อเราจะมีชีวิตนิรันดร์ เมื่อเราเข้าใจของประทานอันหาที่เปรียบมิได้นี้ ใจเราจะเปี่ยมด้วยความรักต่อพระบิดานิรันดร์ของเรา ต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา และมนุษยชาติทั้งปวง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เป็นอย่างนั้น ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 22:36-39.
2. มาระโก 12:31.
3. 1 ยอห์น 4:21.
4. ลูกา 23:34.
5. ไม่ทราบนามผู้ประพันธ์, ใน ริชาร์ด แอล. อีแวนส์, “The Quality of Kindness,” *Improvement Era*, May 1960, 340.
6. The Teachings of Spencer W. Kimball, ed. Edward L. Kimball (1982), 483.
7. ดู “Injured Boy Flown to Safety,” *Sitka Daily Sentinel* (Alaska), Oct. 22, 1981.
8. โมโรไน 7:47.
9. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “Let Love Be the Lodestar of Your Life,” *Ensign*, May 1989, 67.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:43.
11. “Maud Muller,” in The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier (1878), 206; emphasis added.
12. Dale Carnegie, in, for example, Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 54.

โดยประธาน บอยค์ เค. แพคเกอร์
ประธานโครัมคอร์สรวกสิบสอง

พยาน

ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันกับท่านถึงความจริงเหล่านั้นซึ่งคุ้มค่าที่สุดที่จะรู้

ช ิวเวลาแห่งสงครามหรือความไม่แน่นอนช่วยให้เรามุ่งความสนใจไปในสิ่งซึ่งสำคัญจริงๆ

สงครามโลกครั้งที่สองเป็นช่วงเวลาแห่งความสับสนทางวิญญาณสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจากบ้านที่เมืองบริคัม ซิตี ยูทาห์ พร้อมประจักษ์พยานอันน้อยนิด และข้าพเจ้ารู้สึกต้องการบางสิ่งเพิ่มขึ้นจริงๆ แล้วฉันก็เรียนปีสุดท้ายทุกคนในโรงเรียนกำลังเดินทางไปแดนสงครามในอีกไม่กี่สัปดาห์ ขณะประจำการอยู่ที่เกาะอิซิมะ ติดกับทางเหนือของโอะกินะวะ ประเทศญี่ปุ่น ข้าพเจ้าต่อสู้ดิ้นรนกับความสงสัยและความไม่แน่นอน ข้าพเจ้าต้องการประจักษ์พยานส่วนตัวของพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าต้องการ **รู้!**

คืนหนึ่งข้าพเจ้านอนไม่หลับ ข้าพเจ้าออกจากเต็นท์และเข้าไปในที่กำบังซึ่งสร้างจากถังน้ำมัน 190 ลิตรใส่ทรายไว้ข้างใน วางเรียงและซ้อนกันจนเป็นคอกปิดล้อม ไม่มีหลังคา ข้าพเจ้าคลานเข้าไปข้างใน แหนงมองท้องฟ้าซึ่งเกลื่อนกล่นไปด้วยดวงดาว และคุกเข่าสวดอ้อนวอน

ระหว่างสวดอ้อนวอนยังไม่จบประโยคมีบางสิ่งเกิดขึ้น แม้ข้าพเจ้าอยากจะทำท่าน แต่ก็ไม่สามารถอธิบายได้ว่าเกิดอะไรขึ้น สิ่งนี้เกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะพูดออกมาได้ แต่ในวันนี้ยังคงชัดเจนเหมือนในคืนนั้นเมื่อ 65 กว่า

ปีที่แล้ว ข้าพเจ้ารู้ว่านั่นเป็นการแสดงให้เห็นประจักษ์ที่เป็นส่วนตัวมาก ในที่สุดข้าพเจ้าก็รู้ด้วยตนเอง ข้าพเจ้า **รู้** แน่ใจ เพราะข้าพเจ้าได้รับ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าคลานออกมาจากที่กำบังและเดินตัวเบากลับไปเตียง ตลอดคืนนั้นข้าพเจ้ารู้สึกปิติและอัศจรรย์ใจ

ข้าพเจ้าไม่คิดว่าตัวเองเป็นคนพิเศษเลย ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าได้ ก็สามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้เช่นกัน ข้าพเจ้ายังคงเชื่อเช่นนั้น หลายปีตั้งแต่นั้นมา ข้าพเจ้าเข้าใจว่าประสบการณ์แบบนั้นเป็นทั้งแสงสว่างให้ติดตามและภาระให้แบกรับ

ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันกับท่านถึงความจริงเหล่านั้นซึ่งคุ้มค่าที่จะรู้ สิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนรู้และประสบมาตลอด 90 ปีของชีวิตและมากกว่า 50 ปีในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งเกือบทุกสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รู้นั้นจัดอยู่ในประเภทของสิ่งที่สอนไม่ได้แต่เรียนรู้ได้

เช่นเดียวกับสิ่งล้ำค่าเกือบทุกสิ่ง ความรู้ที่เป็นคุณค่านี้ฉันคิดว่ามาจากการสวดอ้อนวอนและไตร่ตรองส่วนตัว ร่วมกับการอดอาหารและศึกษาพระคัมภีร์ จะเชื่อเชิญความรู้สึกและการเปิดเผยตลอดจนเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งนี้ให้คำแนะนำเราจากเบื้องบนเมื่อเราเรียนรู้กฎเกณฑ์มาเดิมกฎเกณฑ์

การเปิดเผยสัญญาว่า “หลักธรรมแห่งความรู้แจ้งขั้นใดก็ตามที่เราบรรลุในชีวิตนี้, จะลุกขึ้นพร้อมกับเราในการฟื้นคืนชีวิตนี้” และ “ความรู้และความรู้แจ้ง [ได้รับ]...ผ่านความขยันหมั่นเพียรและการเชื่อฟัง” (ค.พ. 130: 18-19)

ความจริงนิรันดรอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รู้คือพระเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์คือพระบิดาของเรา เราคือบุตรธิดาของพระองค์ “เราเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร, และในพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, และในพระวิญญาณบริสุทธิ์” (หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 1)

ในบรรดาสมญานามที่พระองค์สามารถใช้ได้ พระองค์เลือกที่จะให้เรียกว่า “พระบิดา” พระผู้ช่วยให้รอดบัญชาว่า “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า ‘พระบิดาของพวกข้าพระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์’” (3 นีโอฟ 13:9; ดู มัทธิว 6:9 ด้วย) การที่พระองค์ใช้ชื่อ “พระบิดา” คือบทเรียนสำหรับทุกคนเมื่อเราเข้าใจว่าสิ่งใดสำคัญที่สุดในชีวิตนี้

ความเป็นบิดามารดาเป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ และจะเป็นพรนิรันดรได้ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ จุดประสงค์หลักของทุกกิจกรรมในศาสนจักรคือว่าชายคนหนึ่งกับภรรยาและลูกๆ ของเขาจะมีความสุขที่บ้าน

ผู้ที่ไม่ได้แต่งงานหรือไม่สามารถมีลูกได้ไม่ถูกกีดกันจากพรนิรันดรที่พวกเขาแสวงหา เพียงแต่ตอนนี้พวกเขายังไปถึงพรนั้นไม่ได้ เราไม่รู้ตลอดเวลาว่าพระเจ้าจะมาอย่างไรหรือมาเมื่อไหร่ แต่คนที่ซื่อสัตย์ผู้ทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์จะไม่ถูกปฏิเสธคำสัญญาแห่งการเติบโตนิรันดร

ความปรารถนาและการวิงวอนสุดซึ่งจากใจของท่านจะสัมผัสพระทัยของพระบิดาและพระบุตร ท่านจะได้รับการยืนยันส่วนตัวจากทั้งสองพระองค์ว่าชีวิตท่านจะสมบูรณ์และจะไม่มีพรที่จำเป็นใดๆ ที่ท่านจะไม่ได้รับ

ในฐานะผู้รับใช้พระเจ้า โดยกระทำในตำแหน่งซึ่งข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้ง ข้าพเจ้าให้สัญญากับผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เหล่านั้นว่าจะไม่มีสิ่งจำเป็นใดๆ ต่อความรอดและความสูงส่งของท่านที่จะไม่มาถึงท่านเมื่อถึงเวลา วงแขนที่บิดนี้ว่างเปล่าจะถูกรวมเต็ม และใจที่บิดนี้เจ็บปวดจากความฝันและความปรารถนาที่พังทลายจะได้รับการรักษา

ความจริงอีกอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รู้คือพระวิญญาณบริสุทธิ์มีจริง พระองค์คือสมาชิกองค์ที่สามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ พันธกิจของพระองค์คือเป็นพยานถึงความจริงและความชอบธรรม พระองค์แสดงองค์ให้ประจักษ์ในหลากหลายทาง รวมถึงความรู้สึกแห่งสันติสุขและการรับรอง พระองค์ยังทรงนำการปลอบโยน การทรงนำ และการแก้ไขยามต้องการ ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะคงอยู่กับเราไปตลอดโดยการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการประสาทผ่านศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณ ผู้ที่มีสิทธิอำนาจเมื่อบนศีรษะของสมาชิกใหม่ของศาสนจักรและกล่าวคำเช่นนี้ “จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ศาสนพิธีเพียงอย่างเดียวไม่ได้เปลี่ยนเราในวิธีที่เห็นได้ชัด แต่ถ้าเราฟังและทำตามการกระตุ้นเตือน เราจะได้รับพรแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์แต่ละคนสามารถรู้ถึงความเป็นจริงของคำสัญญาของโมโรไนได้ว่า “โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ ความจริง ของทุกเรื่อง” (โมโรไน 10:5; เน้นตัวเอน)

เม็กซิโกใต้ เม็กซิโก

ความจริงแห่งสวรรค์ซึ่งข้าพเจ้าได้รับในชีวิตคือพยานของข้าพเจ้าถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ที่สำคัญที่สุดและสนับสนุนทุกสิ่งที่เราทำโดยยึดการเปิดเผยเป็นหลัก คือพระนามของพระเจ้า ซึ่งเป็นสิทธิอำนาจที่เราใช้ปฏิบัติในศาสนาจักร ทุกคำสวดอ้อนวอน แม้จากเด็กเล็กๆ ลงท้ายด้วยพระนามของพระเยซูคริสต์ ทุกพร ทุกศาสนาพิธี ทุกการแต่งตั้ง ทุกกิจการทางการกระทำในพระนามของพระเยซูคริสต์ นี่คือการศานจักรของพระองค์ และตั้งชื่อตามพระองค์—ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย (ดู ค.พ. 115:4)

มีเหตุการณ์สำคัญในพระคัมภีร์มอรมอนที่ชาวนีไฟ “สวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของ [พระเจ้า]” พระเจ้าทรงแสดงองค์และตรัสว่า

“เจ้าอยากให้เรามอบสิ่งใดแก่เจ้า?

“และพวกท่านทูลพระองค์ว่า: พระองค์เจ้า

ข้า, พวกข้าพระองค์อยากให้พระองค์ทรงบอกพวกข้าพระองค์ถึงชื่อที่พวกข้าพระองค์จะเรียกศาสนาจักรนี้; เพราะมีการโต้เถียงในบรรดาผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้.

“และพระเจ้าตรัสกับพวกท่านว่า: ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ทำไมผู้คนจะพรั่นและโต้เถียงกันเพราะเรื่องนี้เล่า?

“พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือ, ซึ่งกล่าวไว้ว่าเจ้าต้องรับนามของพระคริสต์, ซึ่งเป็นนามของเรา? เพราะจะเรียกเจ้าโดยนามนี้ในวันสุดท้าย;

“และผู้ใดที่รับนามของเรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับ การช่วยให้รอด...

“ฉะนั้น, อะไรก็ตามที่เจ้าจะทำ, เจ้าจงทำในนามของเรา; ฉะนั้นเจ้าจงเรียกศาสนาจักรตามนามของเรา; และเจ้าจงเรียกหาพระบิดาในนามของเราเพื่อพระองค์จะประทานพรให้

ศาสนาจักรเพื่อเห็นแก่เรา” (3 นีไฟ 27:2-7)

นั่นคือพระนามของพระองค์ พระเยซูคริสต์ “เพราะว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (กิจการ 4:12)

ในศาสนาจักรเรารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นใคร: พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา พระองค์คือผู้ที่ถูกปลงพระชนม์ และทรงพระชนม์อีกครั้ง พระองค์ทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเรา “จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, ที่ [เรา] ต้องสร้างรากฐาน [ของเรา]” (ฮีลาลัม 5:12) พระองค์ทรงเป็นหลักมั่นที่ยึดเราไว้และปกป้องเรา และครอบครัวเราจากมารวมแห่งชีวิต

ทุกวันอาทิตย์ทั่วโลกซึ่งที่ประชุมของทุกชนชาติหรือภาษา มีการให้ศีลระลึกด้วยถ้อยคำเดียวกัน เราเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์ และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา นั่นคือสิ่งที่ประทับอยู่กับเรา

ศาสดาพยากรณ์นีไฟประกาศว่า “เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” (2 นีไฟ 25:26)

เราแต่ละคนต้องมีประจักษ์พยานส่วนตัวของเราเองถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ แล้วจึงแบ่งปันประจักษ์พยานนั้นแก่ครอบครัวเรา และแก่ผู้อื่น

ทั้งหมดนี้ ขอให้เรารู้ว่ามีปฏิปักษ์ผู้หมายมั่นจะขัดขวางงานของพระเจ้า เราต้องเลือกว่าจะติดตามใคร การคุ้มกันของเรานั้นเรียบง่ายดังการตัดสินใจติดตามพระผู้ช่วยให้รอด โดยทำให้แน่ใจว่าเราจะอยู่ข้างพระองค์อย่างซื่อสัตย์

ในพันธสัญญาใหม่ ยอห์นบันทึกว่ามีบางคนที่ไม่สามารถทำตามพระผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์ได้และ “ตั้งแต่นั้นมาสาวกของพระองค์หลายคนถดถอยไม่ติดตามพระองค์ต่อไปอีก

“พระเยซูตรัสกับสิบสองคนนั้นว่า ‘พวก

ท่านก็จะจากเราไปด้วยหรือ?’

“ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้? พระองค์ทรงมีถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์

“และพวกข้าพระองค์ก็เชื่อและทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า” (ยอห์น 6:66-69)

เปโตรได้รับสิ่งซึ่งผู้ติดตามพระเจ้าช่วยให้รอดแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ ในการอุทิศตนอย่างซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าเยซูคริสต์ เรายอมรับพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ไถ่ของเราและทำทุกสิ่งที่เราทำได้เพื่อดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์

ตลอดหลายปีที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ สอน และรับใช้ หลังจากหลายล้านกิโลเมตรที่ข้าพเจ้าได้เดินทางทั่วโลก ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ประสบมานั้น มีความจริงอันยิ่งใหญ่เพียงอย่างเดียวที่ข้าพเจ้าจะแบ่งปัน นั่นคือพยานของข้าพเจ้าถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

โจเซฟ สมิธและซิดนีย์ ริกตันบันทึกสิ่งต่อไปนี้หลังจากประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์

“และบัดนี้ หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่ให้ไว้ถึงพระองค์, นี่คือการประจักษ์พยาน, สุดท้ายของทั้งหมด, ซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!

“เพราะเราเห็นพระองค์” (ค.พ. 76:22-23)

ถ้อยคำของพวกท่านคือถ้อยคำของข้าพเจ้า **ข้าพเจ้า** เชื่อและ **ข้าพเจ้า** มั่นใจว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ทรงเป็นองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา และว่า “โดยพระองค์, และโดยผ่านพระองค์, และจากพระองค์, โลกต่างๆ สร้างขึ้นมาและเคยสร้างขึ้นมาแล้ว, และผู้อยู่อาศัยในนั้นเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (ค.พ. 76:24)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์อยู่ **ข้าพเจ้า** **รู้จัก** พระเจ้า **ข้าพเจ้า** คือพยานของพระองค์ **ข้าพเจ้า** รู้ถึงการพลีพระชนม์ชีพอันยิ่งใหญ่และความรักนิรันดร์ของพระองค์ที่มีให้กับบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ **ข้าพเจ้า** กล่าวคำพยานพิเศษด้วยความนอบน้อมต่อมตนแต่มั่นใจอย่างที่สุด ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเดอร์ วิลเลียม อาร์. วอลก์เกอร์ แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ดำเนินชีวิตอย่าง แน่วแน่ต่อศรัทธา

เราแต่ละคนจะได้รับพรอย่างมากถ้าเราารู้เรื่องราวแห่งศรัทธาและการเสียสละซึ่งนำบรรพบุรุษของเรามาสู่ศาสนจักรของพระเจ้า

ข ้าพเจ้าชอบประวัติศาสดาจักร เช่นเดียวกับพวกท่านหลายๆ คน ศรัทธาของข้าพเจ้าเข้มแข็งขึ้นเมื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการอุทิศตนอันน่าทึ่งของบรรพชนของเราผู้ยอมรับพระกิตติคุณและดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ต่อศรัทธา

เดือนที่แล้ว เยาวชนกว่า 12,000 คนจากเขตพระวิหารกิลเบิร์ต แอริโซนาเฉลิมฉลองพระวิหารซึ่งสร้างเสร็จใหม่ด้วยการแสดงอันน่าตื่นตา เพื่อแสดงคำมั่นสัญญาของพวกเขาที่จะดำเนินชีวิตอย่างซอบธรรม สาระสำคัญของการเฉลิมฉลองคือ “ดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่—ต่อศรัทธา”

เช่นเดียวกับที่เยาวชนชาวแอริโซนาผู้ซื่อสัตย์ได้ทำ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายแต่ละคนควรให้คำมั่นสัญญาที่จะ “ดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ต่อศรัทธา”

ถ้อยคำจากเพลงสวดกล่าวว่า “จริงต่อศรัทธาที่พ่อแม่เราเฝ้าถนอม” (“จริงต่อศรัทธา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 129)

เราอาจใส่เพิ่มว่า “จริงต่อศรัทธาที่ปู่ย่าเราเฝ้าถนอม”

ข้าพเจ้าสงสัยว่าเยาวชนชาวแอริโซนาผู้

กระตือรือร้นเหล่านั้นรู้จักประวัติศาสดาจักรของพวกเขาไหม—หรือพวกเขาถือว่าครอบครัว *ของพวกเขา* มาเป็นสมาชิกศาสนจักรได้อย่างไร คงเป็นสิ่งพิเศษถ้าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนรู้เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของบรรพชนพวกเขา

ไม่ว่าท่านเป็นลูกหลานของผู้บุกเบิกหรือไม่ก็ตาม มรดกแห่งศรัทธาและการเสียสละของผู้บุกเบิกชาวอมรมอนคือมรดกของท่าน เป็นมรดกอันประเสริฐของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

บทพิเศษที่สุบบทหนึ่งในประวัติศาสดาจักรเกิดขึ้นเมื่อวิลฟอร์ด วูดร็อฟ อัครสาวกของพระเจ้า สอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ตลอดทั่วเกรตบริเตนในปี 1840—เพียง 10 ปีหลังการสถาปนาศาสนจักร

วิลฟอร์ด วูดร็อฟและอัครสาวกท่านอื่นๆ มุ่งเน้นงานของพวกท่านที่ย่านลิเวอร์พูลและเพรสตันของประเทศอังกฤษ เอ็ลเดอร์วูดร็อฟผู้ซึ่งภายหลังเป็นประธานศาสนจักร กำลังสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงนำท่านในงานอันสำคัญนี้ คำสวดอ้อนวอนของท่านนำไปสู่การตัดสินใจที่จะไปสอนพระกิตติคุณ